

374-38-51

Категорія справи №904/2741/16: не визначено.

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМ'ЯМ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

станом на 07.06.16р.
акт, скріпки не має.
07.06.16р рішення
надало ЗС

акт

29.06.16р - заяв. дано в апел.
Величко

25.07 на
1530

23.05.16р. Справа № 904/2741/16

За позовом Державного підприємства "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод", м. Павлоград, Дніпропетровська область

до Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрспецхем", смт. Васильківка, Дніпропетровська область

про стягнення 208 477,50 грн.

Суддя Рудовська І.А.

Представники:

від позивача: ОСОБА_1, довіреність № 25/256-124 від 31.08.10р.

від відповідача: ОСОБА_2, директор, наказ № 3-к від 17.12.14р.

ОСОБА_3, довіреність № 7 від 26.04.16р.

Суть спору:

Державне підприємство "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод" (далі - позивач) звернулось до господарського суду Дніпропетровської області з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "Укрспецхем" (далі - відповідач) про стягнення 208 477,50 грн. - коштів та витрат по сплаті судового збору.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 13.04.2016 р. по справі № 904/2741/16 порушено провадження та призначено до розгляду у судовому засіданні на 28.04.2016 р.

В судовому засіданні 28.04.2016 р. та 17.05.2016 р. оголошено перерву до 17.05.2016 р. та до 23.05.2016 р.

Представник позивача у судових засіданнях наполягав на задоволенні позовних вимог та просив суд їх задовольнити у повному обсязі.

Представник відповідача у судових засіданнях заперечував проти позовних вимог, з підстав

викладених у відзиві на позов.

При розгляді справи судом досліджені письмові докази, що містяться в матеріалах справи.

В порядку ст. 85 Господарського процесуального кодексу України в судовому засіданні 23.05.2016 року оголошені вступна та резолютивна частини судового рішення.

Розглянувши матеріали справи та заслухавши пояснення представників позивача та відповідача, оцінивши надані докази в їх сукупності, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

16.02.2015 р. між Державним підприємством "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод" (покупець) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Укрспецхем" (постачальник) укладений Договір поставки № 309715 (далі - Договір), відповідно до п. 1.1. якого постачальник зобов'язується у 2015 році поставити покупцеві товари, на умовах зазначених в пропозиції конкурсних торгів на закупівлю "Добрива Азотні" (далі товар), найменування, асортимент, кількість, ціна яких зазначені в п. 1.2. договору, а покупець зобов'язується прийняти та оплатити товари поставлені постачальником відповідно до умов цього договору.

Відповідно до п. 1.2. Договору сторони узгодили, наступне найменування (номенклатура, асортимент) та кількість товару. Місце поставки: СРТ - ст. Павлоград 1 Придніпровська з/д згідно Інкотермс-2010 на адресу ДП "НВО "ПХЗ". Також сторони погодили, що право власності на товар переходить від постачальника до покупця в момент отримання товару на ст. Павлоград 1 після підписання з/д накладної уповноваженою особою покупця.

Строк поставки товарів рівномірно по кварталам, згідно з заявою покупця, протягом 10 днів з моменту отримання письмової заявки покупця (п. 5.1. Договору).

На виконання умов Договору в період з 16.02.2015 р. по 28.12.2015 р. відповідач поставив товар, за який у позивача станом на 23.12.2015 р. виникла дебіторська заборгованість на суму 8 944 730,10 грн.

23.12.2015 р. та 24.12.2015 р. відповідачем здійснено відвантаження товару по видаткових накладних № 256 від 23.12.2015р. та № 258 від 24.12.2015р. відповідно, по яких були оформлені з/д накладні № 40702243 та № 40716664.

Згідно з/д накладних № 40702243 та № 40716664 позивач отримав товар 28.12.2015 р. (а.с. 21,22).

Так як, позивачу було відвантажено товар на загальну суму 1 250 865,00 грн., то 20 % складало 208 477,50 грн., якої на рахунку відповідача не було.

У зв'язку з викладеним, 28.12.2015 р. електронною поштою відповідач для запобігання збитків у позивача, своєчасно попередив про можливе невиконання зобов'язання щодо реєстрації податкових накладних у зв'язку з відсутністю на спецрахунку 20% від суми вантажу та запропонував для належного оформлення та надання податкової накладної перерахувати в рахунок дебіторської заборгованості перед відповідачем 20% від вартості товару, відвантаженого в останнє позивачу (ас. 25).

Таким чином, позивач в день отримання товару у перевізника був попереджений про можливе порушення відповідачем порядку оформлення податкових накладних.

Підставою для заявлення позовних вимог позивач зазначає те, що відповідач своєчасно не зареєстрував податкові накладні в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Відповідно до п.201.10 ст. 201 Податкового кодексу України передбачено, що реєстрація податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних (далі ЄРПН) має бути здійснена протягом 15 календарних днів, наступних за датою виникнення податкових зобов'язань, відображених у відповідних податкових накладних та/або розрахунках коригування.

Відповідно до п.187.1 ст.187 Податкового кодексу України передбачено, що датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку; б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Таким чином, оскільки датою відвантаження товару є 23.12.2015 р. та 24.12.2015 р., то відповідач повинен протягом 15 календарних днів зареєструвати в ЄРПН податкові накладні, а саме: 15 календарний день спливає 07.01.2016 р. та 08.01.2016 р. відповідно.

Як вбачається з матеріалів справи, відповідач зареєстрував податкові накладні 06.01.2016 р., що свідчить про те, що відповідач не порушив строку реєстрації податкових накладних, що передбачений п. 201.10 ст.201 Податкового кодексу України.

Отже, позивач не надав доказів порушення відповідачем порядку реєстрації податкових накладних в ЄРПН, відмови або ухилення з боку відповідача надавати покупцю податкову накладну в електронній формі, не надав доказів виявлення розбіжностей даних податкових накладних з даними ЄРПН.

Позивач у позові посилається на понесені ним збитки з вини відповідача у розмірі 208 477,50 грн. Свою вимогу позивач аргументує на підставі п.8.4 Договору та ст. 224 Господарського кодексу України.

Відповідно до п. 8.4 Договору у разі порушення постачальником порядку реєстрації податкових накладних в ЄРПН або порядку заповнення податкової накладної, а також у разі відмови або ухилення від надання покупцю податкової накладної в електронній формі та виявлення розбіжностей даних податкової накладної з даними ЄРПН, постачальник виплачує покупцю штраф у розмірі невизнаного податкового кредиту, а також відшкодовує покупцю суми збитків і витрат, у вигляді фінансових санкцій від контролюючих органів, понесених ним у результаті зазначених порушень.

Згідно до ст. 224 Господарського кодексу України, згідно з якою учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено. Під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

Однак, на підтвердження своїх посилань позивач не надав доказів: - здійснення будь-яких витрат; - втрати або пошкодження майна; - не одержання доходів, які позивач одержав би у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської

діяльності другою стороною; - порушення відповідачем порядку реєстрації податкових накладних в ЄРПН; - відмови або ухилення з боку відповідача надавати покупцю податкову накладну в електронній формі; - виявлення розбіжностей даних податкових накладних з даними ЄРПН; - понесення збитків і витрат у вигляді фінансових санкцій від контролюючих органів, понесених ним у результаті зазначених порушень.

Крім того, відповідно до п. 3 ст. 226 Господарського кодексу України передбачено, що сторона господарського зобов'язання позбавляється права на відшкодування збитків у разі якщо вона була своєчасно попереджена другою стороною про можливе невиконання нею зобов'язання і могла запобігти виникненню збитків своїми діями, але не зробила цього.

Як вбачається з обставин справи відповідач вчинив дії спрямовані на запобігання збиткам позивача та його попередження про можливе невиконання ним зобов'язання, а позивач своїми діями міг запобігти виникненню збитків, але не зробив цього.

Відповідно до ст. 4-3 Господарського процесуального кодексу України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності.

Згідно з пунктом 4 частини третьої ст. 129 Конституції України та ст. 33, ст. 34 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу, господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи, обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

З огляду на викладене та з урахуванням встановлених обставин справи, суд вважає, що позовні вимоги необґрунтовані, безпідставні та такі, що до задоволення не підлягають.

Згідно ст. 49 Господарського процесуального кодексу України судовий збір по справі слід віднести на позивача, оскільки в позові відмовлено.

Керуючись ст.ст. 33, 34, 36, 43, 44, 49, ст.ст. 82-85 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

ВИРІШИВ:

В задоволенні позову відмовити.

Судовий збір покласти на позивача.

Суддя ОСОБА_4

Дата підписання рішення,

оформленого відповідно до статті 84 ГПК

України " 27" травня 2016 р.